

Sygn. akt IV CSK 563/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku I. S.

przy uczestnictwie R. F., Gminy M., H. P., J. P., S. P. i Powiatowego Zarządu Dróg
w G.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawczyni, I. S., uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej przez nią skargi kasacyjnej, zarzucającej naruszenie art. 233 § 1 w związku z art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c., oczywistą jej zasadnością z powodu odmiennej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy po uchyleniu przez Sąd Najwyższy poprzedniego orzeczenia.

Tak umotywowany wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia, objęta podstawami kasacyjnymi, jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., ani samodzielnie, ani wespół z powoływanymi w skardze przepisami art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Co do zarzutów naruszenia art. 233 §1 i art. 382 oraz art. 378 § 1 k.p.c. jako podstaw kasacyjnych

zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CSK 269/12 i 28 listopada 2013 r., IV CSK 187/13.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[l.n]